

'Rek leven niet nodeloos'

23/08/2016 om 05:00 door ig, rvl

Foto: Belga

‘Als we minder geld zouden steken in dure behandelingen die niets uithalen op het einde van het leven, dan zou er meer geld overblijven om te investeren in waardevolle ouderenzorg.’ Manu Keirse, rouwexpert en voorzitter van Woonzorgnet Dijleland, pleit voor een radicale ommezwaai in de zorgsector.

Geen tijd voor een praatje, geen tijd voor hulp bij het eten, geen tijd voor een goede verzorging. Verpleegsters en familie van bewoners trokken afgelopen dagen aan de alarmbel, directeurs klaagden over te weinig middelen om meer personeel in te zetten.

‘We zouden beter minder geld steken in dure behandelingen die het levenseinde rekken, maar die ook het lijden rekken. Dan zou er meer geld overblijven voor een behoorlijke zorg van onze ouderen’, zegt Manu Keirse, voorzitter van Woonzorgnet Dijleland.

‘Kankerpatiënten die sterven boven de 70 jaar, krijgen in hun laatste jaren 70 tot 80 procent van de totale gezondheidszorg van hun leven. Nutteloos, want je weet toch dat ze gaan sterven. We moeten op het einde van iemands leven pijn stillen en niet pijn rekken.’

Verpleegster Greet De Cock klaagde in een opiniestuk gisteren al de therapeutische hardnekkigheid aan: ‘Waarom blijven we bij precaire situaties bij ouderen soms als vanzelfsprekend kiezen voor nierdialyse, reanimatie, chemotherapie, bloedtransfusies, complexe infuus- en voedingtherapie, operaties...?’

Palliatieve zorg

‘Als de overheid resoluut zou kiezen en zou investeren in palliatieve zorg, waardoor die voor iedereen beschikbaar is, en waardoor artsen en verpleegkundigen behoorlijk daarin opgeleid worden, dan zouden er minder mensen blootgesteld worden aan therapeutische hardnekkigheid’, zegt Wim Distelmans, professor in palliatieve geneeskunde aan de VUB. ‘En dan zouden er middelen vrijkomen. Patiënten houden vast aan die dure, zware behandelingen omdat ze bang zijn in een zwart gat te vallen, zonder arts, zonder hulp, als ze er mee stoppen. Wij merken dat cliënten van Topaz (palliatief dagcentrum) in het begin nog dure, zware behandelingen ondergaan, maar dat ze zich na een tijdje afvragen of dat nog wel zinvol is, omdat ze zich zo slecht voelen. En als ze merken dat er wel degelijk goede pijnbestrijding is, een luisterend oor en hulp, dan stoppen ze ermee.’

De overheid moet investeren in wat de mensen ook zelf willen: zo lang mogelijk thuis wonen, want zo goed als niemand wil graag naar een rusthuis. Maar hoewel minister van Welzijn Jo Vandeurzen al vaker heeft gezegd dat hij dat ook wil, zie ik daar weinig van op het terrein.’ (ig, rvl)
